

μιμήσαν ἔξει ταύτας τὰς διαφορὰς· ἢ ἔστιν ἄ
 ἔτερε τῶ ἔτερε μιμήσατο τῶ τον τὸν ἔσπον.
 καὶ γὰρ ἐν ὀρχήσῃ καὶ ἀλλήσῃ καὶ κίθαρίσει
 ἔτι ἡυθέτω ταύτας τὰς ἀνομοιότητες· καὶ
 ἄλλο τῶ λόγος δὲ καὶ τῶ ἡλιμετέριον·
 ὅσον, Ὀμηρος μὲν βελτίος, Κλεοφῶν δὲ
 ὁμοίος, Ἡγήμων δὲ ὁ Θάσιος ὁ τὰς παρω-
 δίας ποιήσας πεσοῦτος, καὶ Νικόχαιρος ὁ
 τῶ Διπλάδα, χείροισ· ὁμοίως δὲ καὶ περὶ
 τοῖς διδυρομέβοις καὶ τοῖς μίμοις, ὡς Πέρ-
 σης καὶ Κύκλωπας Τιμόθεος καὶ Φιλόξε-
 νος μιμήσατο αἱ. ἐν αὐτῇ δὲ τῇ διαφορᾷ
 καὶ ἡ τραγῳδία περὶ τῶ κωμῳδία διέστη-
 κεν· ἢ μὲν γὰρ χείροισ, ἢ δὲ βελτίους μιμῶνται
 βούλεται εἶδεν τῶ.

Κεφάλαιον γ.

ΕΤΙ δὲ τούτων πλείη διαφορᾷ, τὸ, ὡς ἔ-
 κείσας τούτων μιμήσατο αἱ πρὸς καὶ γὰρ
 ἐν τοῖς αὐτοῖς καὶ τὰ αὐτὰ μιμῶνται ὅταν, ὅ-
 τε μὲν ἀπαγγέλλοντα, ἢ ἔτερον πὶ γινόμενον,
 ὡς περὶ Ὀμηρος ποιεῖ· ἢ ὡς τὸν αὐτὸν καὶ μὴ
 μεταβάλλοντα, ἢ πάντας ὡς περὶ πόντας καὶ
 ἐπερῶντας τοῖς μιμουμένοις. ἐν τούτῳ δὲ
 ταύτης διαφορᾷς ἢ μιμήσας ὅταν, ὡς εἴπο-
 ῃ καὶ ἀρχαῖς, ἐν οἷς τε, καὶ ἄ, καὶ ὡς, ὡς τῇ
 μὲν ὁ αὐτὸς αἱ εἶν μιμητῆς Ὀμήρω Σοφο-
 κλῆς, μιμουῦνται γὰρ ἀμφὶ σπουδαίους· τῇ
 δὲ Ἄεξοφαίης· περὶ πόντας γὰρ μιμουῦνται
 καὶ ὄντας ἀμφω. ὅθεν καὶ ὀράματα κα-
 λείδεται τινες αὐτὰ φασιν, ὅτι μιμουῦνται
 ὄντας. διὸ καὶ αὐπποιοῦνται τῆς τε τρα-
 γῳδίας καὶ τῆς κωμῳδίας οἱ Δωρεῖς· τῆς
 μὲν κωμῳδίας, οἱ Μεγαρεῖς, οἱ τε ὀπταῖοι,
 ὡς ὅτι τῆς περὶ αὐτοῖς δημοκρατίας ἡμο-
 μῶν, καὶ οἱ ἐν Σικελίας· ἐκείθεν γὰρ ἡ Ἐ-
 πίχαρμος ὁ ποιητῆς, πολλὰ περὶ τέρους ὦν
 Χωνίδου καὶ Μαγνήτος· καὶ τῆς τραγω-
 δίας ἔνοι εἶν ἐν Πελοποννήσῳ, ποιοῦντες
 τῶ ὀνόματα σημαῖον, οὗτοι μὲν γὰρ κώμους τὰς
 ἀπειροῖδας καλεῖν φασιν, Ἀθλιώται δὲ δῆ-
 μοις· ὡς κωμῳδοῖς ἐν τῶ τῶ κωμῶν λεχθέντας, ἀλλὰ τῇ καὶ κώμους πλάνη ἀπμα-
 ζομένους ἐν τῶ ἄστωι καὶ τὸ ποιεῖν αὐτοῖς μὲν ὄντας, Ἀθλιώται δὲ περὶ πέν περὶ σαυροῦν. ὡς
 μὲν οὖν εἶν διαφορῶν, καὶ πόσων, καὶ τινος, τῆς μιμήσεως, εἰρήδω ταῦτα.

Κεφάλαιον δ.

ΕΟΙΚΑΣΙ ἢ γρηνήστω μὲν ὅλος τῶ ποιη-
 τῶ ἀπὸ δύο τινος, ἢ αὐτῆ φυσικῆ.
 τῶ, τε γὰρ μιμῶνται, σύμφυτον τοῖς αἰθρῶ-

sunt, imitationibus vnaqueque habeat
 has differentias, & erit diuersa, eo quod
 diuersa imitabitur. Nam in saltatione, &
 Auletica, & Citharistica possunt esse eius-
 modi dissimilitudines. Et circa sermones,
 & nuda metra: vt Homerus quidem me-
 liores: Cleophon verò similes: at Hege-
 mon Thafius, qui parodias, & Nicocharis,
 qui Deiliada, peiores. Similiter verò etiam
 circa Dithyrambos, & circa Nomos: vt qui
 fecit Cyclopes Timotheus, & Philoxenus,
 posset aliquis imitari. In eadem verò dif-
 ferentia & Tragœdia, & Comœdia separa-
 rata est, hæc enim peiores, illa meliores i-
 mitari vult, quàm ij, qui nunc sunt.

CAPVT III.

Praterea verò in his tertia differentia
 est, vt singula hæc imitaretur aliquis.
 Etenim in iisdem, & eadem imitari licet
 interdum quidem exponentem, vel aliud
 quippiam factum, vt Homerus facit: vel
 vt eundem, & non se immutantem: vel
 omnes vt agentes, & molientes aliquid,
 quos imitantur. Iam verò in tribus his dif-
 ferentiis imitatio est, vt dicebamus in
 principio, tum in quibus: tum quæ, tum
 quomodo. Quare in vna quadam parte i-
 dem erit imitator cum Homero Sopho-
 cles: imitantur enim ambo bonos: in al-
 tra verò cum Aristophane, molientes enim
 aliquid, & agentes ambo imitantur. Quam
 obrem sibi vendicant eo Tragœdiam, &
 Comœdiam Dorientes. Comœdiam quide-
 m Megarenfes, & qui hic sunt, tanquam
 in ipsorum Democratia natam. Et qui sunt
 ex Sicilia: inde enim Epicharmus poeta
 multo prius, quàm Chonnidēs, & Magne-
 tes. Et Tragœdiam aliqui eorum, qui sunt
 in Peloponneso: ducentes à nominibus
 signum. hi enim comas pagos appellare se
 dicunt: Athenienses verò demos, quasi
 comædi non à κωμᾶζειν dicti sint, sed
 nominati ab errore per pagos ex vrbe. Et fa-
 cere ipsi quidē ostendunt se dicere ἔξιν.
 Athenienses verò περὶ τῆν. Ac de diffe-
 rentiis quidem imitationis, & quot, &
 quæ sint, tam multa dicta sint.

CAPVT. IIII.

Videntur autem genuisse in vniuer-
 sum poëticam causæ duæ, atq; ipsæ na-
 turales. Nam imitari insitū hominibus
 ddd iij